

Gelej

Az összefogás ereje

Gelejen az elmúlt hetekben az árvíz elleni védekezés kényszere újra életre hívta azt a társadalmi összefogást, amely néhány évtizeddel ezelőtt még meghatározó jellemzője volt majd minden kisközségnek, így Gelej lakosságának is. Tekintsünk most el a szomorú esemény fölé, és figyeljünk a reménykeltő végkifejletre: ismét közös célért tudunk közös erővel tenni. Ez igazán biztató, azt gondolom.

Már csak azért is, mert láttam, mennyien gyűltek össze szombaton a Református Egyházközség invitálására kerítést festeni, takarítani a templomban és a parókian. Körülbelül nyolcvanan, idősek, félig botra támaszkodva, középkorúak, és egészen fiatalok dolgoztak azért, hogy a község egyik legkülönlegesebb részének egy apró darabkája megújulhasson. Először meglepődtem, aztán meghatódtam. Mivel az árvízi védekezés alkalmával épp nem voltam itthon, először láthattam, milyen az, amikor három generáció együtt dolgozik egy jó cél érdekében.

A keret pedig, amiben mindez megvalósult, a Magyar Református Szeretetszolgálat Szeretethíd nevű akciója, mely 2009-ben indult. A geleji gyülekezet már akkor is csatlakozott a programhoz; presbiterek és a gyülekezet férfi tagjai a református temetőben kaszáltak, erejükhöz mérten bozótot irtottak, kerítést javítottak, és egy romos kriptát is újralfalaztak. Egy ilyen nap persze nem elég ahhoz, hogy az egész sírkertet rendbe tegyék, figyelemfelkeltésre azonban kiválóan megfelel. A temető fenntartása egyébként

is nagy terhe az egyházközségnek, a helyi önkormányzat segítsége nélkül komoly gondot okozna a rendszeres kaszálás is. Erről is beszélt Alexa Gábor, a Geleji Református Egyházközség lelkipásztora.

Az akció célkitűzése egyébként az, hogy megmutassa az embereknek, hogy önkéntes munkával ők is hozzájárulhatnak településük szebbé, otthonosabbá tételéhez. Idén május 21-22-én, a Magyar Református Egység Napjának hétvégéjén tartották a Kárpát-medencére kiterjesztett önkéntes napot. Gelejen azonban az országosan meghirdetett időponttól eltérve, egy héttel később rendezték meg a Szeretethíd napját.

Május utolsó szombatjának reggelén közel 80 fő gyűlt össze a templomudvaron; feladatuk a parókiaudvar és a templom körüli rozsdás kerítés tisztítása és lefestése, valamint a toronyban a harangszint kitarítása volt, a nagy létszámnak köszönhetően azonban a parókia nagytakarítását és a fűnyírást is sikerült elvégezni. A jó

hangulatot fokozta, hogy a munkák befejezése után ebédet is elfogyaszthattak a résztvevők. Az időjárás is kedvezett, a nagy eső épp az utolsó csoportkép elkészülte után érkezett meg, ekkorra azonban már mindenki megebédelt.

Ehhez hasonló méretű összefogásra csak az idősebbek emlékeznek. Kovács József a II. világháború okozta károkról mesélt, mely az egyházközséget is érintette, hiszen a torony alja is megsérült egy ágyúgolyótól. A károk kijavítását akkor is társadalmi munkában végezték.

Bársony Lajos, az Egyházközség gondnoka is sikeresnek tartotta az akciót, melynek megszervezésében a lelkipásztor, Alexa Gábor, Vályi Nagy Lajos pénztáros, és saját munkáját emelte ki.

Bízom benne, hogy az összefogásnak további eredményei is lesznek, hiszen egy tiszta, rendezett falu nem csak az itt élők jobb közérzetéhez járul hozzá, de az ide érkező vendégek, elszármazottak is jó hírét viszik majd községünknek.

Erőss Gábor

